

РЕШЕНИЕ

№ 20969

гр. София, 23.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Христина Христова, като разгледа дело номер **5825** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по чл.208 – чл.228 АПК вр. чл.63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Х. Т. Г., представлявано от адвокат Б., срещу решение № 2203/10.05.2024г. по анд № 14422/2023г. на СРС, НО, 130-ти състав, с което е потвърдено НП № 23 – 4332 - 014625/24.07.2023 г. издаден началник сектор към Столичната дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“ на основание чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1 от ЗДвП за налагане на административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв. за извършено нарушение по чл.137 А, ал. 1 от ЗДвП и на основание Наредба I-2539 на МВР се отнемат 10 контролни точки.

Касаторът оспорва решението като неправилно, необосновано, незаконосъобразно, постановено в противоречие на материалноправните и процесуалните разпоредби. Счита, че не е доказано да е извършил вмененото му нарушение, тъй като не ставало ясно къде са били ситуирани контролните органи, за да се установи дали е възможно да видят дали е бил без предпазен колан.. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и отмяна на НП.

В съдебно заседание касаторът, чрез адвокат Б. поддържа жалбата и счита същата за основателна. Претендира разности съобразно представен списък.

Ответникът, не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в Софийски районен съд от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Според задължителните за тази инстанция съгласно чл.220 АПК вр. чл.63в ЗАНН.Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна.

При извършената служебна проверка в съответствие с разпоредбата на чл. 218, ал. 2 от АПК и с оглед правомощията на касационната инстанция, съгласно цитираната разпоредба, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Първоинстанционният съд, след обсъждане на събраните доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че на 04.07.2023 г., около 13:40 часа, Х. Т. Г., се придвижвал с товарен автомобил „И. Д. 35 С“, с ДК [рег.номер на МПС] , регистрирана на „О. ИНТЕРЛИЗ“. Автомобилът бил управляван от касатора и се движил в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]. Пред бензиностанция „О.“ служители на ОПП-СДВР, спрели за проверка водача на автомобила, тъй като същият управлявал лекия автомобил без поставен обезопасителен колан при наличие на такова оборудване.

За констатираното нарушение е съставен АУАН, а въз основа на него било издадено наказателно постановление № 23-4332-014625/24.07.2023 г. от Началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което за нарушение на чл.137А, ал.1 ЗДвП била наложена глоба в размер на 50 лв., на основание чл.183, ал.4, т.7, пр.1 ЗДвП.

За да потвърди НП, СРС е приел, че при съставяне на АУАН и при издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обуславят отмяна на НП. Приел е, че посоченото нарушение е безспорно доказано и правилно е ангажирана административнонаказателна отговорност на нарушителя.

Решението е правилно.

В хода на административно -наказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което да е довело до накърняване на правото на защита на санкционираното лице. АУАН и НП са издадени от оправомощени за това длъжностни лица, в рамките на определената им компетентност и са били надлежно предявени и връчени на жалбоподателя. Притежават необходимото съдържание по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

От приложените към административно наказателната преписка писмени доказателства, безспорно се установява, че посоченото в АУАН и в НП административно нарушение е било налице.

Разпоредбата на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП вмениява задължение на водачите и пътниците в моторни превозни средства от категории М1, М2, М3 и N1, N2 и N3, когато са в движение, да използват обезопасителните колани, с които моторните превозни средства са оборудвани. Санкцията за неизпълнение на това задължение е предвидена

в чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1 от ЗДвП. Възраженията на касатора за липса на нарушение са неоснователни. Според хипотезата на чл. 137а, ал. 2, т. 2 от ЗДвП освободени от задължението за ползване на безопасителен колан са лицата, чието физическо състояние не позволява неговото използване. За физическо състояние, което не позволява на лице – водач на МПС, да използва безопасителен колан, следва да се приеме само състояние, при което поради обективни причини (стоящи извън субективните възприятия и желания на лицето) е невъзможно да се постави колан или поставянето на такъв би застрашило здравословното му състояние.

От данните по делото не се установяват и твърдените в жалбата нарушения на съдопроизводствените правила. Правилно е установена фактическата обстановка, изводът на съда за доказаност на нарушението и неговото авторство, е съобразен със събраните писмени и гласни доказателства. Съгласно законната разпоредба на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното, а от страна на касационния жалбоподател не е оборена тази доказателствена сила на акта. Не се доказва, че по отношение на него са били налице изключенията, визирани в разпоредбата на чл. 137а, ал. 2 от ЗДвП. Моторното превозно средство, е било в движение и водачът му – Х. Т. Г. е бил без поставен безопасителен колан при наличие на такова оборудване.

В случая, правилно първоинстанционният съд, след като е съобразил тежестта и характера на нарушението, е преценил, че следва да потвърди НП с цел да се осъществят функциите на административното наказание, свързани със специалната и генерална превенция.

Съдът намира, че санкционната норма е приложена правилно, наложената санкция е във фиксиран размер, поради което на административнонаказващия орган не е предоставено правото да преценява размера ѝ. Извършеното нарушение не сочи на по-малка степен на обществена опасност, отколкото обикновените случаи от този вид, поради което не може да бъде приложена разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

На основание на изложеното съдът приема, че решението на Софийски районен съд е правилно и законосъобразно постановено, и като такова следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXV-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2203/10.05.2024г. по анд № 14422/2023г. на СРС, НО, 130-ти състав

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: